

Svar:

Tilsynet med kommunerne føres som bekendt af de enkelte tilsynsråd, og indenrigsministeriet har derfor ikke kendskab til alle tilsynsrådernes afgørelser. Indenrigsministeriet er ikke bekendt med tilfælde, hvor egentlige kommunale beskæftigelsesprojekter er blevet underkendt af tilsynsrådene, fordi der ellers ville opstå en konkurrencesituation i forhold til private virksomheder. Dette hænger formentlig som anført i svaret på spørgsmål 33 sammen med, at arbejdsmarkedets parter får mulighed for at udtale sig om projektet, inden det iværksættes.

For fuldstændighedens skyld bemærkes, at det derimod forekommer, at tilsynsrådene underkender kommunale projekter, f.eks. til etablering af industrihuse o.lign. under henvisning til, at projektet ligger uden for egnsudviklingslovens rammer.

Spørgsmål 35:

Der anmodes om en redegørelse for kompetencefordelingen mellem arbejdsmarkedsnævn og tilsynsråd ved vedtagelsen af lovforlaget.

Svar:

Efter jobskabelsesloven er det arbejdsmarkedsnævnenes opgave at godkende jobskabelsesarbejder, der iværksættes af kommuner og amtskommuner, og som indebærer produktion og afsætning. Arbejdsmarkedsnævnets godkendelse er således en forudsætning for lovligheden af et jobskabelsesarbejde, og arbejdsmarkedsnævnet påser, at jobskabelseslovens betingelser er overholdt.

Tilsynsrådernes opgave er på dette som på andre områder at påse lovligheden af kommunal virksomhed. Grundlaget for den kommunale tilsynsmyndigheds virksomhed er den kommunale styrelseslovs § 61, hvorefter tilsynsmyndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger, dersom en kommunalbestyrelse handler i strid med lovgivningen. Konstatere det, at en kommune har iværksat et jobskabelsesarbejde uden at have indhentet den fornødne godkendelse, vil tilsynsmyndigheden således kunne gribe ind, eventuelt ved at annullere den pågældende kommunale beslutning. Det må påregnes, at såvel arbejdsmarkedsnævnene som tilsynsrådene herudover vil komme til at udføre en rådgivende

og vejledende virksomhed vedrørende kommunernes beføjelser på beskæftigelsesområdet.

Opstår der tvivl om, hvorvidt en kommune lovligt kan igangsætte et projekt, vil det være rimeligt at inddrage den kommunale tilsynsmyndighed i overvejelserne, idet der bortset fra jobskabelseslovens regler vil kunne være hjemmel i almindelige kommunalretlige principper til at iværksætte det pågældende projekt.

Spørgsmål 74:

Ad besvarelsen af spørgsmål 32:

Skal formuleringen i næstsidste afsnit på side 2 forstås således, at det i dag er gældende ret, at kommunerne

- ikke kan producere med henblik på afsætning til udenforstående,
- ikke kan yde støtte til private erhvervsvirksomheder, som virker konkurrenceforvridende,
- ikke kan begunstige enkeltpersoner på bekostning af andre?

Svar:

I svaret på spørgsmål 32 blev det nævnt, at kommuner - medmindre andet er bestemt - *ikke* kan producere med henblik på afsætning til udenforstående, *ikke* kan yde støtte til private erhvervsvirksomheder, som virker konkurrenceforvridende, og *ikke* kan begunstige enkeltpersoner på bekostning af andre.

Forbeholdet om, at »andet kan være bestemt«, er ensbetydende med, at der findes undtagelser fra den i besvarelsen nævnte hovedregel.

Et eksempel på, at noget sådant kan være tilfældet, er nævnt i arbejdsministerens svar på udvalgets spørgsmål 49, hvor det er nævnt, at en kommune i forbindelse med besiddelse af et rekreativt område, hvorpå der befinder sig en skov, ikke blot vil kunne producere skovprodukter, men også på normale markedsvilkår vil kunne afsætte disse produkter som et nødvendigt led i varetagelsen af et lovligt kommunalt formål. Bortset fra de traditionelle kommunale forsyningsvirksomheder vil en kommune derimod ikke efter almindelige kommunalretlige principper kunne iværksætte en produktion med det hovedformål at skabe beskæftigelse gennem afsætning af produktet til udenforstående.